

RECHTSPRAAK

werknemster/TSN Thuiszorg B.V.

Eenzijdige wijziging functie en beloning thuiszorgmedewerkster niet rechtsgeldig.

Werkneemster is op 4 november 1999 in dienst getreden bij een van de rechtsvoorgangers van TSN. Aanvankelijk was zij werkzaam als Thuishulp A. Met ingang van 1 juli 2000 is de functie gewijzigd naar Verzorgende B. In 2007 is de functiebenaming van werknemster aangepast naar Thuishulp B (deze functie is inhoudelijk niet anders dan die van Verzorgende B). Op de arbeidsovereenkomst is de CAO Verpleeg- en Verzorgingshuizen en Thuishulp 2014-2016 van toepassing. Deze cao, een standaard-cao, is per 3 maart 2015 algemeen verbindend verklaard. De verwachting is dat TSN bij ongewijzigd beleid in 2015 zal afstevenen op een verlies van bijna 13 miljoen euro. Teneinde het tij te keren heeft TSN onder meer de maatregel 'belonen conform CAO' ingezet. Dit heeft geleid tot wijziging van de arbeidsovereenkomst van werknemster. Werkneemster vordert TSN te verbieden om uitvoering te geven aan de herindeling van haar functie. Zij beroept zich onder meer op de Vérian-uitspraak (Ktr. Gelderland 26 juni 2015, ECLI:NL:RBGEL:2015:4171).

De kantonrechter oordeelt als volgt. Aan het beroep van werknemster op de Vérian-uitspraak dient voorbij te worden gegaan nu in die uitspraak sprake is van andere feiten en omstandigheden dan in de onderhavige zaak. Anders dan in de onderhavige zaak stelde Vérian (eveneens een thuiszorgorganisatie) zich immers op het standpunt dat er sprake was van verval van de functies Thuishulp A en Verzorgingshulp B terwijl tijdens de zitting bleek dat de medewerkers die benoemd waren in die functies de bij die functies behorende werkzaamheden zijn blijven verrichten. Aangezien in de onderhavige zaak door werknemster niet is betwist dat zij niet meer alle werkzaamheden behorende bij de functie Thuishulp B uitvoert, te weten de ADL-werkzaamheden, gaat reeds om deze reden een beroep op de Vérian-uitspraak niet op. Door de functiebenaming vanaf 1 juni 2015 aan te passen naar die van Huishoudelijke Hulp/Huishoudelijke Hulp A en werknemster overeenkomstig de daarbij behorende functieschaal te gaan belonen, is sprake van een eenzijdige wijziging van de functie van werknemster met als gevolg dat tevens sprake is van eenzijdige wijziging in haar beloningsniveau. De stelling van TSN dat van een eenzijdige wijziging geen sprake is omdat zij conform de bepalingen van de CAO VVT de medewerkers dient te bezoldigen en van deze standaard-cao afwijkende (belonings)afspraken nietig zijn, geeft geen reden om anders te oordelen. De cao schrijft weliswaar voor dat, zoals in dit geval, een medewerker die is benoemd als Huishoudelijke Hulp danwel als Huishoudelijke Hulp A volgens de functieschalen FWG10 respectievelijk FGW15 dient te worden bezoldigd, maar nu

werknemster niet als zodanig is benoemd kan TSN niet met een beroep op de cao werknemster conform die functies gaan bezoldigen. Nu TSN werknemster uitsluitend wenst in te zetten op huishoudelijke taken is TSN in het specifieke geval van werknemster aangewezen op de herindelingsprocedure zoals is opgenomen in hoofdstuk 11 van de cao. TSN heeft weliswaar aangevoerd dat de herindelingsprocedure niet tot een ander resultaat c.q. een andere functie-indeling zal leiden maar hieraan wordt voorbijgegaan.

Onder verwijzing naar artikel 7:611 BW en de arresten Van der Lely/Taxi Hofman en Stoof/Mammoet wordt over de eenzijdige wijziging als volgt geoordeeld. Hoewel werknemster niet heeft weersproken dat een inschaling in FWG25 voor het werk dat zij feitelijk verricht aan de hoge kant is, is dat een situatie die TSN zelf heeft veroorzaakt en jarenlang in stand heeft gelaten. Om haar moverende redenen heeft TSN er kennelijk van afgezien om haar werkorganisatie eerder door een herschikking van taken zo in te richten dat werknemster overeenkomstig de functie van Thuishulp B werkzaamheden verricht dan wel indien die werkzaamheden er niet meer voldoende waren, om tot een vermindering van die arbeidsplaatsen over te gaan. In dat laatste geval had werknemster de afweging kunnen maken om – eventueel elders – een passende betrekking te vinden waardoor zij wederom zou worden verloned conform FWG25. Door de mismatch thans in de schoenen te schuiven van werknemster op de wijze zoals TSN doet (teruggang van FWG25 naar FWG15 en FWG10) leidt dat – temeer nu werknemster een arbeidscontract heeft van rond de 32 uren – tot een substantieel loonverlies aan de zijde van werknemster. Hierdoor kan zij haar vaste lasten niet meer voldoen. Daarnaast heeft een dergelijke loonsverlaging consequenties voor haar pensioenopbouw en de hoogte van het dagloon in het kader van de werknemersverzekeringen. De door TSN getroffen afbouwregeling is ook zeer beperkt te noemen in duur en omvang. Dit alles leidt tot het oordeel dat de eenzijdige wijziging van de functie en het salaris van werknemster alle omstandigheden in aanmerking genomen, niet redelijk is en dat van werknemster niet gevergd kan worden dit te accepteren. Het wordt TSN verboden om verder uitvoering te geven aan de herindeling van de functie van werknemster en haar salaris.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 02-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2015:6567

Zaaknummer: 4247928 LV EXPL 15-39

Rechters: J.M. van Wegen

Advocaten: E.H. Bruggink en Y.M. Nijhuis

Wetsartikelen: 7:611 BW